

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 5 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Bruxelles – Belgia) – Viasat UK Ltd, Viasat Inc. / Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

(Sprawa C-100/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Zbliżanie ustawodawstw – Sektor telekomunikacji – Wykorzystanie widma radiowego w pasmach częstotliwości 2 GHz w celu wdrożenia systemów dostarczających usługi satelitarne komunikacji ruchomej – Decyzja nr 626/2008/WE – Artykuł 4 ust. 1 lit. c), art. 7 ust. 1 oraz art. 8 ust. 1 – Uzupełniające elementy naziemne – Zezwolenia wydane przez państwa członkowskie – Ciężący na operatorze obowiązek obsługiwanego określonego procentowo udziału ludności i terytorium – Nieprzestrzeganie – Wpływ]

(2020/C 137/31)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Viasat UK Ltd, Viasat Inc.

Strona pozwana: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

przy udziale: Inmarsat Ventures Ltd c.o., Eutelsat SA,

Sentencja

Artykuł 8 ust. 1 decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 626/2008/WE z dnia 30 czerwca 2008 r. w sprawie selekcji i zezwoleń dotyczących systemów dostarczających satelitarne usługi komunikacji ruchomej (MSS) w związku z art 7 ust. 1 tej decyzji należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy okaże się, iż operator wybrany zgodnie z tytułem II wspomnianej decyzji oraz upoważniony do korzystania z widma radiowego na podstawie art. 7 tej samej decyzji nie dostarczał usług satelitarnej komunikacji ruchomej za pomocą systemu satelitarnej komunikacji ruchomej w dniu określonym jako docelowy w art. 4 ust. 1 lit c) ppkt (ii) decyzji nr 626/2008, właściwe organy państw członkowskich nie są uprawnione do odmówienia wydania temu operatorowi koniecznych do korzystania z uzupełniających elementów naziemnych systemów satelitarnej komunikacji ruchomej zezwoleń na tej podstawie, że wspomniany operator nie wywiązał się z zobowiązania podjętego we wniosku.

⁽¹⁾ Dz.U. C 131 z 8.4.2019.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 5 marca 2020 r. – Komisja Europejska / Republika Cypryjska

(Sprawa C-248/19) ⁽¹⁾

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Artykuł 258 TFUE – Dyrektywa 91/271/EWG – Oczyszczanie ścieków komunalnych – Artykuły 3, 4, 10 i 15 – Sekcje A, B i D załącznika I – Brak systemów zbierania ścieków komunalnych w niektórych aglomeracjach – Brak wtórnego lub innego równie skutecznego oczyszczania ścieków komunalnych – Budowa i eksploatacja oczyszczalni ścieków – Kontrola zrzutów z tych oczyszczalni]

(2020/C 137/32)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Triantafyllou i E. Manhaeve, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Cypryjska (przedstawiciele: E. Zachariadou i M. Chatzigeorgiou, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Republika Cypryjska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na podstawie art. 3, 4, 10 i 15, a także sekcji A, B i D załącznika I do dyrektywy 91/271/EWG Rady z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych, zmienionej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1137/2008 z dnia 22 października 2008 r.:
  - nie wyposażając w system zbierania ścieków komunalnych 31 aglomeracji (Aradippou, Ypsonas, Dali, Voroklini, Deryneia, Sotira, Xylophagou, Pervolia, Kolossi, Poli Chrysochous, Leivadia, Dromolaxia, Pera Chorio-Nisou, Liopetri, Avgorou, Paliometochi, Kiti, Frenaros, Ormideia, Kokkinotrimithia, Trachoni, Episkopi, Xylotympon, Pano Polemidia, Pyla, Lympia, Parekklesia, Kakopetria, Achna, Meneou i Pyrgos) i
  - nie zapewniając dla tych aglomeracji, by ścieki komunalne, które są doprowadzane do systemów zbierania, były poddane przed odprowadzeniem wtórnemu lub innemu równie skutecznemu oczyszczaniu.
- 2) Republika Cypryjska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 213 z 24.6.2019.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 13 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep – Niderlandy) – H. Solak / Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv).

(Sprawa C-258/18) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Układ stowarzyszeniowy EWG – Turcja – Artykuł 59 protokołu dodatkowego – Decyzja nr 3/80 – Zabezpieczenie społeczne tureckich pracowników migrujących – Uchylenie klauzul zamieszkania – Artykuł 6 – Świadczenie uzupełniające – Zawieszenie – Zrzeczenie się obywatelstwa przyjmującego państwa członkowskiego – Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 – Specjalne nieskładkowe świadczenia pieniężne – Warunek zamieszkania]

(2020/C 137/33)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Centrale Raad van Beroep

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: H. Solak

Druga strona postępowania: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

Sentencja

Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy decyzji nr 3/80 Rady Stowarzyszenia z dnia 19 września 1980 r. o stosowaniu systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich Wspólnot Europejskich do pracowników tureckich i członków ich rodzin w związku z art. 59 protokołu dodatkowego, podpisanego w dniu 23 listopada 1970 r. w Brukseli oraz zawartego, zatwierdzonego i ratyfikowanego w imieniu Wspólnoty rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2760/72 z dnia 19 grudnia 1972 r. należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie ustawodawstwu krajowemu, zgodnie z którym wypłata świadczenia zmierzającego do uzupełnienia renty inwalidzkiej celem zapewnienia minimalnego wynagrodzenia,